

Петар Милорадовић

ЈЕЗИК

МОРЕНЕ

Прешао сам преко степеника
и на четвртом спрату
на одморишту, чујност песме је постала јача. Врхом
усмерена иглица

у тело јогија, што не познаје бол. Глаткост
нектарине и језу брескве, црвеним прекривено
жуто. Семе. Дубоки корен језивости.
Нектар у расклопљеном уму
биља. Ноћ по дрвеним
ходницима. Пловљење

крајем
у коме се завршавају морене,
недалеко од мора. Растапање приказује
снове претходних растапања –
у значењима последњи знак –
велико је у речи
то мало.

ЈЕЗИК

Плави подијум
на коме се одиграло нешто, очекује
следеће. У слабом светлу
развучених каблова,

најдаљих звезда. Из невидљивог, непознатог
иза. Тајно нападање боја –
просецање кроз мрак,
кроз црно.

Пантомима мачевалаца,
ситасте маске – очи инсеката. Умножен поглед,
стремљење белог у бело:
прво пишци, сисаљке, жаоке –

флорет и сабља и мач.
Додиривање оног другог: завршена борба
у којој се смрт изгуби
у језику треперавих шака –

речима: лет лептира.

ЗАРЕЗИ

Модел кристала у свом кавезу
чува фину структуру плавог.
Правилан распоред,
спој.

Два точка са још два:
пута – точка – јутра. Да бих се нашао
тамо на старој мапи,
платановој кори
тачка

Отисак пролажења и израстања.
Окретана уназад
покварена,
грамофонска плоча. Која

сјајна, као ни стара
не треба ником. Зареци,
застоји, прескакања –
лепљивост, прах –
моја је његова боја.

L.P.

Продавница лимених музичких инструмената у Моцартовој улици – месингана огледала звука. Неодсвирана објава буђења, устајања. Само пар корака

и на црној табли видим
зеленом кредом: данас на јеловнику
шаран; умак од сенфа. (Ум од неба.)

Најкраћим путем до *Deutsche Grammophon*.
Разлистане плоче, ретка издања (L.P.) –
дуга игра
светла на равним површинама спирала.

Сада пре ручка, проћи ћу кроз парк
у облику листа јавора,
по којем јавор, у огромној слагалици,
слаже свој лист.

Па лако поред:
језера са првим ледом – пловке и
чапље заустављене на час;

жуте затворене цркве ... Булеваром
ка излозима; кућни љубимци;
алке и ланци;
ножеви, жилети, бритве – оно што тражим;

Оштрина –
(Тамо где се поезија крије: почиње,
престаје, разграничава. Места преклапања
у спектру – плаво које се улаже у црвено
а не престаје никад.)
Оштрина је у оном чиме се оштри.